

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดชัยนาท โดยแยกเป็นคะแนน อ่าน, เขียน และคะแนนรวมอ่านและเขียน ตลอดจนต้องการหาสมการถดถอยเพื่อใช้ทำนาย คะแนนภาษาอังกฤษ เมื่อทราบคะแนนภาษาไทย ประสิทธิภาพในการทำ และคะแนนเฉลี่ยค่าสุดในหมวดวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า "วิชาภาษาไทยกับวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ต่อกันทั้งในด้านการอ่านและเขียน"

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ คะแนนสอบไล่ปลายปีในหมวดวิชาภาษาไทยและ- ภาษาอังกฤษ เฉพาะที่เป็นคะแนนทางการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดชัยนาท ทุกคนรวม 1008 คน จากโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกแห่ง รวม 14 แห่ง การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น ใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏข้อค้นพบที่พอสรุปได้ ดังนี้

ข้อค้นพบ (Findings)

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเดียวกัน มีค่าดังนี้

คะแนนการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	.66
คะแนนการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	.62
คะแนนรวมการอ่านและเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	.75

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือคะแนนสอบไล่วิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดชัยนาท มีความสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คะแนนรวม การอ่านและเขียน มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง ดังนั้นผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า "วิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ต่อกัน ทั้งในด้านการอ่านและเขียน"

2. คะแนนการเขียนมีประสิทธิภาพในการทำนายค่าที่สุด และคะแนนรวมการอ่านและเขียน มีประสิทธิภาพในการทำนายสูงที่สุด

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสอบได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษเกินกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม จะได้คะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาภาษาไทย ดังนี้

อ่านไทย	จะได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ	57.93
เขียนไทย	จะได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ	58.95
คะแนนรวมอ่านและเขียนไทย	จะได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ	58.40

4. สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนาย คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อทราบคะแนนวิชาภาษาไทยหรือเมื่อใช้คะแนนวิชาภาษาไทยเป็นตัวทำนาย คือ

$$\begin{aligned} \text{คะแนนการอ่าน} \quad \hat{Y} &= 1.528905 X - 5.762970 \\ \text{คะแนนการเขียน} \quad \hat{Y} &= 0.637191 X - 9.255607 \\ \text{คะแนนรวม} \quad \hat{Y} &= 1.245455 X - 32.338656 \end{aligned}$$

5. จำนวนนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาไทยและอังกฤษ จากจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 1008 คน เป็นดังนี้

อ่านไทย	สอบได้	920 คน	คิดเป็นร้อยละ	91.28
อ่านอังกฤษ	สอบได้	773 คน	คิดเป็นร้อยละ	76.68
เขียนไทย	สอบได้	885 คน	คิดเป็นร้อยละ	87.79
เขียนอังกฤษ	สอบได้	333 คน	คิดเป็นร้อยละ	33.03
รวมภาษาไทย	สอบได้	918 คน	คิดเป็นร้อยละ	91.07
รวมภาษาอังกฤษ	สอบได้	619 คน	คิดเป็นร้อยละ	61.34

ข้อสรุป (Conclusions)

1. คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาภาษาไทยทางด้านการอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางค่อนข้างสูง แสดงว่าวิชาภาษาไทยและอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการอ่านและเขียน ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. คะแนนวิชาภาษาไทย อาจจะใช้เป็นตัวทำนายคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ โดยใช้สมการถดถอย
3. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาภาษาไทยอย่างต่ำที่สุด เกินร้อยละ 50 ขึ้นไป และได้คะแนนเฉลี่ยทางการเขียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทางการอ่าน และคะแนนรวมอ่านและเขียนเล็กน้อย
4. ในจำนวนนักเรียน 1008 คน ที่เป็นตัวอย่างประชากรนี้ มีนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทยทางด้านการอ่านมากกว่าการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนอังกฤษมีเด็กประสบความสำเร็จในการเรียนน้อยที่สุด เพราะสอบได้เพียงร้อยละ 33.03 เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. คะแนนที่นำมาใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเรื่องนี้ ไม่ใช่คะแนนที่ได้มาจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยโดยตรง และมีได้มีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคะแนนได้ ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยจึงอาจคลาดเคลื่อนไปได้ หากจะมีผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยและอังกฤษต่อ

ไป ควรจะสร้างข้อทดสอบขึ้นมาใช้ในการวิจัยโดยตรง

อีกประการหนึ่ง คะแนนที่นำมาใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ เป็นคะแนนเฉพาะทางด้านการอ่าน และเขียนเท่านั้น ผู้ที่จะทำการวิจัยทำนองเดียวกันนี้ต่อไปอีก ควรจะใช้คะแนนทั้งหมด คือ ทั้งคะแนนฟัง, พูด, อ่าน, และเขียน ที่ได้จากข้อทดสอบที่เชื่อถือได้มาใช้ในการวิจัย เพื่อพิสูจน์ให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นว่า วิชาทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์ต่อกันมากเพียงไร

2. ควรมีการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาอื่น ๆ หรือกับตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่นเพิ่มขึ้น เพื่อความกระจ่างชัดในเรื่องความสัมพันธ์ของวิชาทั้งสองนี้ และเพื่อความมั่นใจที่จะเชื่อว่า ความรู้ในวิชาภาษาไทยสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ในบางเรื่อง และควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทย คดี แต่เลือกเรียนวิชาอื่นเป็นวิชาเอกหรือโท กับนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเอกหรือโท เพื่อดูว่าใครจะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่ากัน

3. ผู้เป็นครูแนะแนว ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทยควบในการพิจารณาแนะนำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาทางด้านภาษา

4. จากผลการวิจัยเรื่องนี้ ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มนี้ประสบความสำเร็จในการเรียน เขียนอังกฤษน้อยที่สุด เพราะสอบได้เพียงร้อยละ 33.03 เท่านั้น จึงน่าจะมีการวิจัยหาสาเหตุต่าง ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียน เขียนอังกฤษ เพื่อหาทางแก้ไขต่อไป

5. จากความสัมพันธ์ของคะแนนรวมภาษาไทยและคะแนนรวมภาษาอังกฤษที่ได้ (ค่า $r_{XY} = .75$) แสดงว่า วิชาภาษาไทยกับวิชาภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่านและเขียน มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้สอนวิชาทั้งสองจึงควรร่วมมือกันปรึกษาหารือกัน เพื่อจัดการเรียนการสอนให้โดยผลดียิ่งขึ้น ช่วยกันคิดค้นวิธีสอน จัดกิจกรรม วัสดุ ซึ่งอาจนำมาใช้รวมกันได้ ตลอดจนช่วยกันพิจารณาเลือกเนื้อหา ตำราเรียน อุปกรณ์ เวลาเรียนที่เหมาะสมสอดคล้องกันมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาทั้งสองควบ